

С.А. Аміразян,
Ю.А. Толкачов,
С.І. Роздільський,
А.С. Роздільська

Інститут медичної радіології
ім. С.П. Григор'єва
АНН України,
Харківський державний
медичний університет,
м. Харків

Корекція деяких серцево-судинних розладів при променевій терапії раку жіночої грудної залози

Correction of some cardiovascular disorders at radiotherapy for breast cancer

Цель роботи: Изучение возможностей и целесообразности превентивной терапии наиболее распространенных нарушений со стороны сердечно-сосудистой системы при проведении лучевой терапии (ЛТ) рака грудной железы с целью улучшения качества жизни онкобольных.

Матеріали и методы: Проведено обследование 43 пациенток в возрасте 31–62 лет в процессе комбинированного лечения рака левой грудной железы, включавшее ЭКГ и тетраполярную реографию с последующей компьютерной и статистической обработкой методами непараметрической статистики с использованием пакета прикладных программ STATISTICA. С целью коррекции наблюдавшихся тахиаритмий и выявленных изменений показателей центральной гемодинамики в группе из 20 пациенток назначались антагонисты кальция.

Результаты: На фоне ЛТ выявлен рост тахиаритмий с 16 % до 41 %, появление экстрасистолий более чем в 20 %. Изредка наблюдалось снижение показателей центральной гемодинамики: ударного (УОК) и минутного (МОК) объемов кровообращения, сердечного индекса (СИ), а также повышение общего периферического сопротивления сосудов (ОПСС). Пациентки, получавшие антагонисты кальция, в целом субъективно легче переносили специальное лечение; объективно выявлено достоверное снижение ЧСС (в среднем на 10 %), сохранение на исходном уровне или даже повышение до 20 % УОК и МОК, снижение приблизительно на 23 % ОПСС по сравнению с контрольной группой. Параметры гемодинамики достоверно отличались в обеих группах до начала специального лечения и после него ($p < 0,015$ для всех показателей, кроме МОК и ОПСС, различия между которыми оказались недостоверными).

Выводы: Превентивная терапия антагонистами кальция, проводимая с середины курса дистанционной ЛТ, в 95 % случаев нивелировала наблюдающиеся более чем у половины больных отклонения со стороны сердечно-сосудистой системы и позволяла улучшить качество жизни, что особенно важно для пациенток с уже имеющимися кардиальными нарушениями различной, особенно ишемической, природы.

Ключевые слова: рак грудной железы, лучевая терапия, сердечно-сосудистая система, антагонисты кальция.

Останнім часом усе більшу увагу приділяють нівелюванню побічних ефектів і поліпшенню якості життя пацієнтів після хемопроменевої терапії (ХТ) завдяки підвищенню ефективності ХТ і подовженню безрецидивного періоду та життя хворих. Це визначає актуальність вивчення впливу ХТ на стан кардіо-пульмонального комплексу та розробки способів корекції цих змін.

Objective: To study the capabilities and expediency of preventive therapy of the most common disturbances in the cardiovascular system at radiotherapy for breast cancer with the purpose to improve the quality of life in cancer patients.

Material and Methods: The study involved 43 patients aged 31–62. The study was performed during combined treatment of cancer of left breast and included ECG and tetrapolar rheography followed by computed and statistical processing with the methods of non-parametric statistics with the use of STATISTICA software. To correct the observed tachyarrhythmia and the changes in the central hemodynamics, calcium antagonists were administered to 20 patients.

Results: Increase in the number of tachyarrhythmias from 16 to 41 %, occurrence of extrasystolia in 20 % of patients were revealed against a background of radiotherapy. In several cases the indices of the central blood flow (stroke and minute volumes, cardiac index) were decreased and total peripheral resistance of vessels was increased. The patients who received calcium antagonists survived the treatment better; the heart rate reduced by 10 %, stroke and minute volumes were at their initial level or increased by 20 %, total peripheral resistance decreased by 23 % when compared with the controls. The parameters of hemodynamics differed significantly in the both groups before the special treatment and after it ($p < 0.015$ for all indices, except minute volume and peripheral resistance, the difference between them was insignificant).

Conclusion: Therapy with calcium antagonists which is started in the middle of the distant radiotherapy course prevents the changes in the cardiovascular system in 95 % of cases and allows to improve the quality of life which is especially important for the patients who have already had various (especially ischemic) cardiac disturbances.

Key words: breast cancer, radiotherapy, cardiovascular system, calcium antagonists.

Дані літератури свідчать про те, що на фоні медастинальної променевої терапії (ПТ) можуть ускладнюватися ендотеліальні клітини з подальшим зменшенням кількості капілярів. Виезгадані процеси відбуваються особливо інтенсивно в разі опромінювання парастернальних зон із метаоктивним налімфовузли середостіння, колизначні об'єми серцевого' яза накопичують дози опромінення, достатні

для розвитку специфічних ушкоджень. Це за-
кономірно спричиняється дорозвитку ішемії
на мікроциркуляторному рівні, підвищення
вмісту колагену і проліферації фіброзної тка-
ни в серцевому м'язі з подальшим розвит-
ком серцевої дисфункції різного ступеня тяж-
кості [1, 2].

На наш погляд, профілактиці та корекції
ранніх порушень функції кардіо-пульмональ-
го комплексу приділяється недостатня увага.
Ймовірно, це пов'язано з уявленням про не-
важливість зазначених порушень упорівнянні
з основною патологією. Метою даної роботи
було вивчення можливостей і доцільності пре-
вентивної терапії, спрямованої на попереджен-
ня найпоширеніших порушень з боку серцево-
судинної системи при проведенні дистанцій-
ної променевої терапії (ДПТ) з приводу раку
жіночої грудної залози й поліпшення якості
життя хворих з онкологічною патологією.

Методика дослідження

Було проведено обстеження 43 пацієнтів віком 31–62
роки в процесі комбінованого лікування раку лівої
грудної залози. Всі хворі належали до другої клінічної
групи та, згідно з класифікацією TNM, до категорій
T1–3 N0–1 без віддалених метастазів.

Пацієнтки основної (20 осіб) та контрольної (23 особи)
груп отримували практично однакові променеві наван-
таження на серце. В основній групі 11 жінкам (у кон-
трольній – 13) було проведено комбіноване лікування
з передопераційним опромінюванням великими фрак-
ціями на уражену залозу з патологічним осередком
(по 5 Гр за фракцію 5 сеансів на тиждень), а також
опроміненням аксилярної ділянки на боці ураження
(5 сеансів по 4 Гр). Ще по 4 пацієнтки обох груп у перед-
операційний період пройшли ПТ великими фракціями
по 6 Гр за 4 сеанси на тиждень, а також опроміненням
аксилярної ділянки по 5 Гр за 4 фракції. П'ятеро паці-
єнтів основної групи і шість контрольної отримували
передопераційний курс ПТ дробними фракціями по 2 Гр
5 сеансів на тиждень з опромінюванням зон регіонар-
ного метастазування за тією ж методикою до сумарних
доз 40–45 Гр.

У післяопераційний період пацієнтки обох груп, які
отримали раніше ПТ великими фракціями, додатково
проходили ПТ на парастернальну і над/підключичну
ділянки по 2 Гр 5 фракцій на тиждень до сумарних доз
40–42 Гр.

Дози на серце розраховували за допомогою системи
дозиметричного планування РАДГРАФ-2 і досягали
20–25 Гр з опроміненням до 50 % об'єму серцевого м'яза.
Застосування сучасної техніки опромінювання дозволяє
значно зменшити променеве навантаження на
життєво важливі органи, втім не може запобігти йому
повністю [3, 4].

Крім традиційного загальноклінічного комплексу
досліджень усім хворим до початку ПТ, у середині курсу
та по його закінченні проводили ЕКГ-обстеження
(електрокардіограф FX-326U фірми «Fukuda Denshi»)
і тетраполярну інтегральну реографію за Тищенком

(ТРГ) (поліаналізатор «Медіана») з комп'ютерною об-
робкою результатів.

За нашим даними, скарги на відчуття перебоїв у роботі
серця, серцебиття пред'являли 16,3 % пацієнтів перед
початком спеціального лікування і до 41,8 % хворих по
його закінченні. У понад 20 % випадків ми відзначали
синусову тахікардію, яка на фоні продовження ДПТ
виявилася суб'ективно тяжкою для хворих і нерідко
поєднувалася з передсердною екстрасистолією у понад
20 % випадків. Поява прогностично важливіших шлу-
ночкових екстрасистол була зареєстрована у понад 10 %
випадків. На цьому фоні в нечисленних випадках
(9,3 %) спостерігалося деяке зниження показників
центральної гемодинаміки – ударного (УОК) і хвилин-
ного (ХОК) об'ємів кровообігу, серцевого індексу (СІ),
а також підвищення загального периферичного опору
судин (ЗПОС).

Із метою оптимізації серцевої діяльності в групі з 20
пацієнтів без ознак серцевої недостатності (1-ша гру-
па) ми застосовували в мінімальних терапевтичних
дозах антагоністи кальцію (АК), зважаючи на їх вплив
на динаміку надходження іонів Ca^{++} в кардіоміоцити
(блокування потоку іонів кальцію крізь повільні канали
в клітині). Це призводить до відносного підвищен-
ня рівня калю в міокарді, зменшення розщеплення
АТФ і збільшення коронарного кровообігу, внаслідок
чого нівелюється диспропорція між потребою та поста-
чанням серця киснем [5].

Ми використовували верапаміл з огляду на його більш
виражений протиаритмічний ефект, наявність антиад-
ренергічної активності та сприяння поліпшенню діас-
толічної функції лівого шлуночка зі зниженням тону-
су периферичних артерій. Крім того, прийом верапам-
ілу супроводжується досить мало вираженим гіпотен-
зивним ефектом при нормальніх цифрах артеріально-
го тиску (АТ). Препарат призначали, починаючи з се-
редини курсу ДПТ, у дозі 60–80 мг на добу.

Для превентивної терапії пацієнток добирали, як прак-
тично, в середині курсу ДПТ при плановому обстеженні
та у випадках, коли вони зверталися зі скаргами на
суб'ективне погіршення самопочуття. Ми розцінювали
як негативні такі ознаки: сумарне зниження вольтажу
зубців Т (ST) на понад 20 %; появу суправентрикуляр-
них та шлуночкових екстрасистол; синусову тахікардію
(зростання на понад 20 % у порівнянні з початковим
рівнем) [6].

Вірогідність відмінностей оцінювали за допомогою
методів непараметричної статистики (парний критерій
Вілкоксона, методи Уїтні та Колмогорова-Смирнова)
з використанням пакета прикладних програм STATIS-
TICA.

Результати та їх обговорення

Припорівнянні клінічної симптоматики та
результатів ЕКГ-обстеження дослідження
центральної гемодинаміки на фоні ДПТ ми
виявили більш стабільні станції показників у
хворих 1-ї групи (верапаміл) у порівнянні з
контрольною.

У контрольній групі на фоні ПТ зростала
ЧСС (на 10–12 %), а УОК і ЗПОС за-
лишилися практично на початковому рівні з
незначною тенденцією до зниження. При при-
значенні превентивної терапії спостерігалося
вірогідне зниження ЧСС (у середньому на
10 %), збереження на початковому рівні або

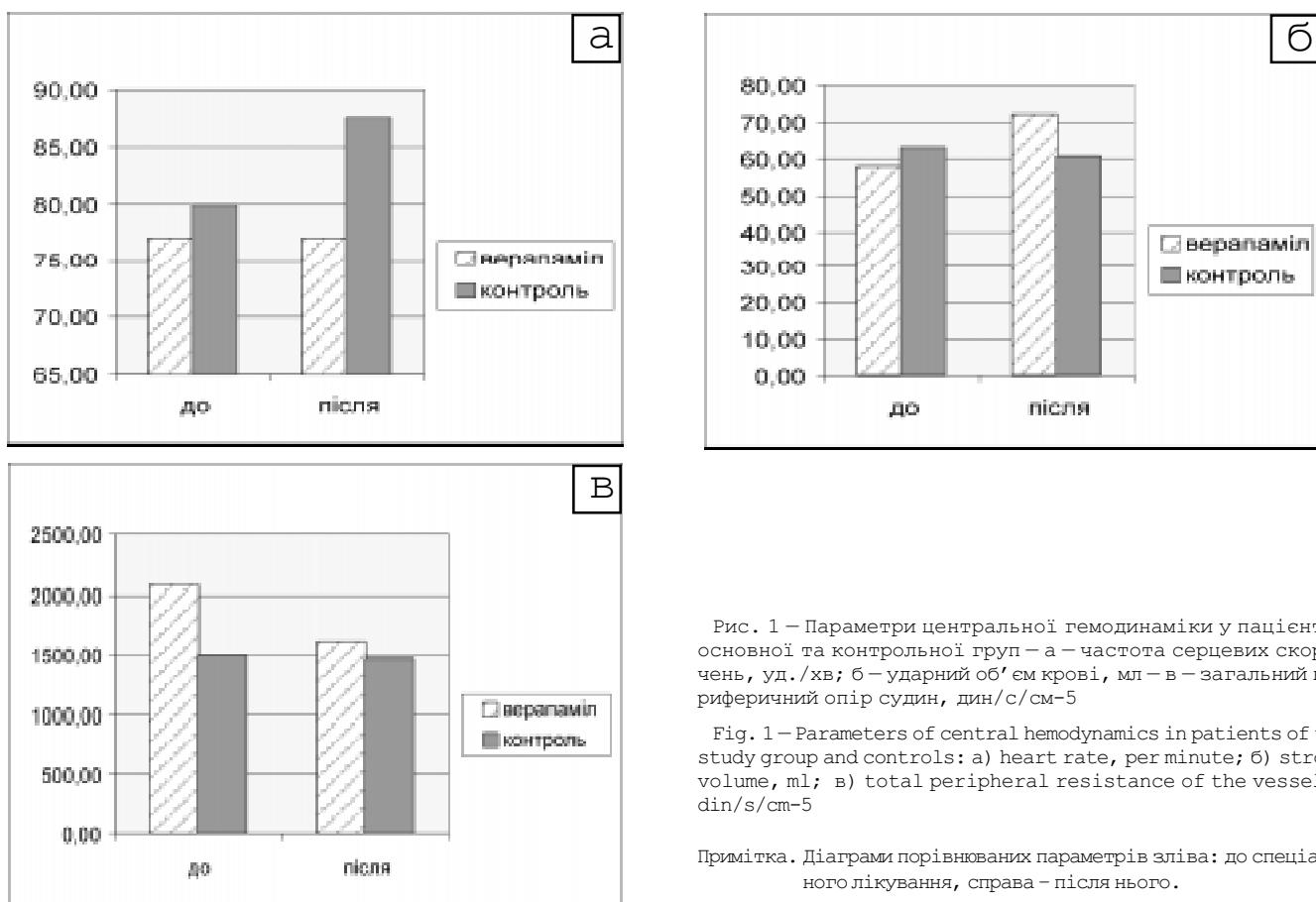

Рис. 1 – Параметри центральної гемодинаміки у пацієнтів основної та контрольної груп – а – частота серцевих скорочень, уд./хв; б – ударний об’єм крові, мл – в – загальний периферичний опір судин, дин/с/см⁵

Fig. 1 – Parameters of central hemodynamics in patients of the study group and controls: а) heart rate, per minute; б) stroke volume, ml; в) total peripheral resistance of the vessels, din/s/cm⁵

Примітка. Діаграми порівнюваних параметрів зліва: до спеціального лікування, справа – після нього.

підвищення до 20 % УОК і МОК, зниження приблизно на 23 % ЗПОС (рис. 1). Тип гемодинаміки в більшості пацієнтів (блізько 60 %) залишився без істотних змін, хоча учvertгітих, хто отримував верапаміл, гілокінетичний тип кровообігу трансформувався в еукінетичний.

Пацієнтки 1-ї групи суб’ективно лепше переносили спеціальну лікування. Лише в однієї хворої превентивна терапія не привела до стабілізації стану. Вираженість супровідної кардіальної патології – стенокардія з епізодами порушення ритму за типом штунчкової екстрасистолії – на фоні ДРТ призвела у неї до

Таблиця 1 – Динаміка параметрів серцево-судинної системи після ДРТ у підгрупах із медикаментозним навантаженням (1) і без нього (2)

The changes of the cardiovascular system parameters after distant radiotherapy in patients with drug treatment (1) and without it (2)

Показник	Вибіркове середнє	Медіана	Мінімум	Максимум	Нижній квартиль	Верхній квартиль	Дисперсія
ЧСС ₁	73,0	76,5	57,0	82,0	66,0	80,0	9,8
ЧСС ₂	87,5	86,0	69,0	109,0	71,0	104,0	17,4
УОК ₁	72,19	71,29	57,01	89,16	59,96	84,42	13,18
УОК ₂	60,93	61,93	43,45	76,41	50,53	71,33	12,40
ХОК ₁	5,25	4,73	4,26	7,29	4,42	6,09	1,23
ХОК ₂	5,15	5,17	4,55	5,69	4,65	5,65	0,52
CI ₁	3,00	2,87	2,47	3,80	2,60	3,40	0,51
CI ₂	3,02	2,99	2,60	3,50	2,61	3,42	0,42
ЗПОС ₁	1602,20	1671,30	1097,80	1968,40	1330,50	1874,05	333,07
ЗПОС ₂	1462,7	1471,6	1332,2	1575,2	1399,0	1526,4	88,74

зростання кількості екстрасистол і загально-го погіршення стану. Збільшення дози верапамілу до 160 мг/д і додаткове призначення інших антиаритмічних препаратів (рітмілену середньому терапевтичному дозуванню) дозволило і в цьому випадку досягти успіху.

Параметри гемодинаміки вірогідно відрізнялися в підгрупах дропчатку специального лікування і після цього ($p<0,015$ для всіх показників, крім МОК і ЗПОС, відмінності між якими виявилися невірогідними).

Вірогідно відрізнялися УОК і ЗПОС ($p=0,04$ за Уїтні); ЧСС і УОК ($p<0,025$ за Колмогоровим-Смирновим); МО і СІ ($p=0,00$ за Wald-Wolfowitz).

Динаміка параметрів серцево-судинної системи в обох підгрупах наведена на діаграмах (див. рис. 1).

Дата надходження: 31.10.2001.

Дата остаточного надходження: 11.02.2002.

Адреса для листування:

Аміразян Сергій Артемович,
ІМР ім. С.П. Григор'єва АМНУ, вул. Пушкінська, 82,
Харків, 61024, Україна

Висновки

1. Опромінення серця внаслідок ДТГ, яку проводять при терапії раку грудної залози, може привести в понад половини хворих до появирізноманітних відхилень із збоку серцево-судинної системи, що може погіршити якість життя.

2. Превентивна терапія антагоністами кальцю (верапаміл), проведена в другій половині курсу ДТГ, у 95 % випадків здатна стабілізувати стан пацієнток.

3. Динамічне клінічне спостереження (ЕКГ, дослідження центральної гемодинаміки) за особами, які проходять ДТГ, дозволяє своєчасно виявити попередні можливі негативні зміни стану серцево-судинної системи, що надзвичайно важливо для пацієнток із кардіальними порушеннями різної, особливо ішемічної, природи.

Література

1. Arsenian M. // Progress in Cardiovascular Diseases. – 1991. – Vol. 33, № 5. – P. 299–312.
2. Hojris I., Ronnow Sand N.P., Andersen J. et al. // Radiother. and Oncol. – 2000. – Vol. 55. – P. 163–172.
3. Landau D., Adams E.J., Webb S. et al. // Ibid. – 2001. – Vol. 60. – P. 347–355.
4. Hurkmans C., Borger J., Bos L. et al // Ibid. – 2000. – Vol. 55. – P. 145–151.
5. Марцевич С.Ю. // Тер. архив. – 1990. – Т. 62, № 10. – С. 132–137.
6. Аміразян С.А., Свинаренко А.В., Роздільський С.І. // УРЖ. – 2000. – Т. VIII, вип. 4. – С. 412.